

Media Monitoring

TÉMA	VYHOTOVENO
1. Helicopter emergency medical service, Letecká záchranná služba	13.8.2010
2. Raftáci	

MONITOROVANÉ ZDROJE	OBDOBÍ
Tištěná média	Denní monitor
Televize a rozhlas	12.8.2010 - 13.8.2010
Agenturní zpravodajství	

Obsahuje přehled a plná znění zpráv k zadanému tématu

HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

ČRo 1 - Radiožurnál

Rozhovor s ředitelem liberecké záchranné služby Stanislavem Mackovíkem.....3
12.8.2010 ČRo 1 - Radiožurnál str. 1 10:05 Host radiožurnálu HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

Liberecký deník

Pro zraněného řidiče citroënu musel přiletět vrtulník12
13.8.2010 Liberecký deník str. 4 Černá kronika HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE
(vra)

Mladá fronta DNES

Za parkování se v Jihlavě bude platit skoro všude.....12
13.8.2010 Mladá fronta DNES str. 1 Vysočina HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

Moravskoslezský deník

Zraněného cyklistu musel převézt vrtulník.....13
13.8.2010 Moravskoslezský deník str. 4 Krimi HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE
(mach)

HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

ČRo 1 - Radiožurnál

Rozhovor s ředitelem liberecké záchranné služby Stanislavem Mackovíkem

**12.8.2010 ČRo 1 - Radiožurnál str. 1 10:05 Host radiožurnálu
HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE**

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Dobré dopoledne přeji. Během té následující hodiny se trochu proletíme a mohli bychom rovnou nad krajinou, kterou si vybrala jako svůj cíl blesková povodeň. Naším hostem je dnes záchranář a ředitel liberecké záchranné služby, pan Stanislav Mackovík. Přeji vám, pane řediteli, dobré dopoledne do Liberce.

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Dobrý den všem.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Řekněte nám, prosím, kolik hodin jste spal během toho víkendu, kdy přišla blesková povodeň?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak od soboty od rána do pondělka do večera jsem spal asi 6 hodin.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

A je třeba pravda, že mezi záchranáři jsou i ti, kteří mají třeba rodiny v postižených oblastech?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Ano, mezi záchranáři jak záchranné služby, tak ostatních složek jsou lidé, kteří vlastně skoro přišli prakticky o všechno během těch povodní.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

A odvolalo to třeba i některé z dovolených?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

My jsme v podstatě to řešili tak, že ti lidé, kteří byli postiženi, tak mají volno a zbytek jsme byli schopni zajistit tak, aby ten provoz záchranky v podstatě fungoval dál, i když jsme posilovali v těch postižených oblastech některá výjezdová stanoviště, ale bylo to z lidí, kteří byli doma a měli volno.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Já se ptám proto, protože mi přijde, že někteří z nich mají svou práci opravdu na prvním místě a že ji upřednostňují. Vidíte to podobně?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak já to vidím úplně stejně, protože pro mnohé je tahle práce zároveň i koníčkem.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Libereckým krajem nás dnes provede z toho svého pohledu ředitel liberecké záchranné služby, pan Stanislav Mackovík. Chcete-li se ho na něco zeptat, pak rozhodně máte tu možnost. Ptejte se klidně na Facebooku, na našem profilu, který se jmenuje Host Radiožurnálu, a tu možnost psát i na radiožurnálových stránkách pochopitelně máte také www.radiozurnal.cz/host. Přeji všem, co nás teď posloucháte, dobré dopoledne.

/ Písnička /

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Na vlnách dopoledního Radiožurnálu se dnes vlastně můžete cítit velmi bezpečně, je s námi totiž ředitel liberecké záchranné služby, sám také záchranář Stanislav Mackovík. Voda zaplavila o víkendu severní část Liberecka, Děčínsko, Frýdlantsko, Českolipsko a ty škody, ty se počítají na miliardy. Ale ty škody na životech, ty se vyčíslit opravdu nedají a většině postižených obyvatel na nich zanechala velká voda asi velké šrámy na duši. Tak pane řediteli, působí v terénu také psychologové?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Ano, v terénu působí celá řada psychologů. To se podařilo krizovému štábu, ve kterém jsem i já, zajistit prostřednictvím hasičského záchranného sboru, policie, armády, takže myslím si, že ta psychologická podpora za prvé je nutná a za druhé se snažíme, aby opravdu byla tam, kde je potřeba.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

A tušíte třeba, kolik měla záchranka během víkendu výzev o pomoc? Existuje nějaké takové číslo?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Samozřejmě existuje to číslo. Já sleduju každý den tu četnost těch výzev, ale největší kulminace těch výzev byla mezi zhruba 11. a tou 15. hodinou, kdy vlastně tam kulminovala ta voda a lidé byli na střeších a vlastně pokud jim ještě fungovaly mobilní telefony, tak si volali o pomoc. Takže tam to bylo každou hodinu v řádu desítek volání. Tam byly volání, která my jindy sbíráme za týden, tak byly během hodiny.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

A jak se řeší ta chvíle, kdy opravdu lidé nemohou volat, protože nemají si kde dobít mobilní telefony? Jak se řeší to, aby u nich byla včas ta záchranná pomoc? Jsou nějaké hlídky, objíždí se to a podobně?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak bohužel s ohledem na tu vodu, tak se to nedalo objíždět, ale řešilo se to tak, že pokud už tam byly nasazeny vrtulníky, když už nám to počasí dovolilo, tak koho prostě ty posádky našly, zmonitorovaly, tak prostě tam se poskytovala ta pomoc.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Velká voda, ta pochopitelně postihla také ordinace praktických lékařů a také i samotné lékárny. Jak se k těm lidem teď dostává, pane řediteli, zdravotní pomoc?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak zdravotní pomoc, my to monitorujeme jak jako záchranná služba, tak odbor zdravotnictví Libereckého kraje a víme o tom, že praktičtí lékaři jsou také vyplaveni, takže to distribuujeme my jako záchranná služba, ty léky. Máme v terénu lékaře nejenom na výjezdových stanovištích, ale udělali jsme v té nejvíce postižené obci, což jsou Heřmanice, tak máme vlastně takovou polní ambulanci, kde vlastně máme dneska jednoho, odpoledne ještě dalšího lékaře a vlastně tam jednak ošetřujeme, jednak je možno tam prostě získat recept na léky, eventuelně jsme schopni zajistit dopravu léků, vlastně tu logistiku k tomu, aby vlastně ti lidé byli zajištěni. A to samé je, dejme tomu, v Chrastavě nebo v Bílém Kostele.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

A pane řediteli, když vás teď v myšlenkách vrátím k těm úplně prvním hodinám, kdy vy jste se dozvěděli, že se na váš kraj blíží něco takového?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak když to vezmu z práce operačního střediska, tak taková první, takový první náznak, že se něco děje, bylo ve 4 hodiny ráno, kdy nám volali, že mají zaplavený sklep. My jsme to předávali hasičskému záchrannému sboru, a potom ten nápor začínal kolem 7. hodiny. Tam naše dispečerky na operačním středisku reagovaly tak, aniž by byl ještě v té době aktivován traumatologický plán, který řeší krizové situace a kdy se vlastně lidé svolávají, tak samy vlastně svolaly své kolegyně a už kolem té 9., 10. hodiny bylo na operačním středisku celkem 7 dispečerek, a to byla sobota, takže běžný provoz se dělá se třemi, takže tam byla posila o 4 lidi. No a kolem té 11. hodiny, kdy už vlastně začaly růst ty výzvy, že lidé jsou na stromech, lidé jsou na střechách, voda stoupá, valí se těmi obcemi, tak jsme začali vlastně připravovat i zásah toho vrtulníku. Bohužel, musím zdůraznit, od samého rána problém v Liberci bylo počasí a především bouřka, která je opravdu velmi nebezpečná pro to, když ten vrtulník vlastně v ní létá. Takže proto úplně první zásah na povodni prováděli vojáci v Chrastavě z 24. základny dopravního letectva ve Kbelích. My jsme tu vlastní činnost naším vrtulníkem zahajovali po 14. hodině.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Kolik jste vlastně během těch letošních povodní s vrtulníkem vy a týmem záchranářů vysvobodili lidí z míst s velkou povodní? Předpokládám, že takovéhle číslo si vedete.

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Vedeme. Liberecká **letecká záchranná služba** zachránila nebo evakuovala z těch oblastí prostřednictvím skupiny speciálních činností, to znamená na laně pod vrtulníkem celkem 16 lidí. Pomáhali nám, jak teda jsem zmínil, armádní vrtulníky 2, potom vrtulníky letecké služby policie, **Letecké záchranné služby** Hradec Králové a **Letecké záchranné služby** Praha.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Zkusme se teď trochu vžít, pane řediteli, do psychiky takových lidí. Jsou taková lidé v šoku?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak oni jsou v šoku. Každý reaguje nějakým způsobem na ten stres. Je potřeba si uvědomit, že viděli, že přicházejí prakticky o veškerý majetek. Některé domy byly pod okapy pod vodou, okolo nich po zahradě jim se valil třeba, se na ně valila mostní konstrukce, takže byla jen otázka času, kdy něco podobného třeba trefí ten jejich dům. Takže ten stresový faktor tam byl obrovský. Vesměs na tu střechu vylezli třeba jenom ve spodním prádle nebo bez bot, seděli tam, než vlastně přiletěl vrtulník. Takže podchlazení, stresování, v podmínkách, kde vlastně oni chtěli utéct, ale nešlo to. Takže jediná záchrana byla možná právě z toho vzduchu.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

A když to vezmeme právě z toho pohledu vrtulníku, bojí se nastoupit do vrtulníku nebo jsou v takové situaci, že tohle už prostě vůbec neřeší?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak většina lidí to, prostě je to poslední možnost, jak se odtamtud dostat. Samozřejmě jsou lidé, kteří ... My jsme se nesetkali s tím, že by to byl strach, ale prostě řekli, že si jdou hlídat majetek, zavřeli vikýř a prostě zmizeli v domě. Takže tohle byla taková kategorie, kdy jsme se je snažili přemluvit a záchranář, kterého jsem vysadil na střechu, tak vlastně visel na vikýři a přemlouval toho dotyčného, aby povylezl výš a abysme ho vlastně z toho domu mohli dostat.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Podářilo se vám to?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

V některých případech se to přemlouvání podařilo. Jak už jsem ale zmínil, v některých případech opravdu zabouchli vikýř a zmizeli na půdě a samozřejmě nám pak nezbyvá, když jsem se rozhlédl z té paluby vrtulníku doprava, doleva, tak všude na nás mávali lidé, okolo létaly ty ostatní vrtulníky, takže jsme se přesunuli prostě vedle a zachraňovali jsme tam, kde ta pomoc byla vyžadována.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Setkal jste se třeba i s velkou nervozitou lidí, že by třeba měli nějaké podrážděné reakce právě v téhle souvislosti?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

No, tak určitě jo. Já jsem měl na starosti vlastně navádění vrtulníku, to znamená tak, aby pokud možno to vytažení těch lidí, anebo vůbec přílet toho záchranáře na místo, aby byl bezpečný, protože ten pilot tu vlastní, poslední fázi vlastně pod sebou, tu vlastně nevidí a reaguje na to, co já mu říkám, jo. Takže reakce dole byla různá, na každého se musí nějakým jiným způsobem, někoho stačí přemluvit, na někoho zvýšíte hlas, někdo s váma vůbec nemluví, takže prostě komunikujete nonverbálně, rukama, přitáhnete si ho, záchranář ho dá do toho evakuačního postroje, zacvakne karabinu, dá signál a prostě ten vrtulník ho odnese.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Když my tady v rádiu mluvíme o nějakém počtu zachráněných lidí, tak je to víceméně číslo, ale vy pod tím pochopitelně vidíte lidské příběhy. Pane řediteli, vzpomeňte si na některý, který si patrně odnesete v sobě jako obrázek lidského osudu, který poškodila velká voda.

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak já tam mám takové 2 situace. V jedné situaci to byla žena, která byla doma v bytě, náš záchranář se tam dostal, my jsme věděli, že tam je člověk, který potřebuje pomoc, takže jsme vysadili záchranáře na střechu, oni se dostali vikýřem na půdu, z té půdy se nějak dostali do toho pokoje a pak teda mi hlásili, že ta žena je imobilní, to znamená, je na vozíku a nám bylo jasné, že ji nedostaneme na střechu tím vikýřem po žebříku a jediné okno, které bylo do toho pokoje, tak vlastně nad ním byl jako zazděný ocelový profil, k tomu vedly dráty elektrického vedení. Takže mě bylo jasné, že když budeme imobilní pacientku nebo imobilní ženu tahat z toho okna ještě s tím záchranářem, tak že tam je obrovské riziko, že to podvěsově lano se může přetrhnout nebo můžeme prostě ..., je tam celá řada rizik, nebyli jsme si jisti, jestli všude je vypnutý elektrický proud. Protože jsme měli případy, kdy jsme zachraňovali na budově a u branky, kde teda měli jako vjezd do dvorka, tak tam blikal takovej ten majáček u dveří, takže bylo jasné, že ta elektrika někde jde, někde nejde, takže to byl takový faktor, kdy jsme měli obrovskou radost, že se to povedlo bez jediného škrábnutí, bez prostě zavadění o tu konstrukci. A druhý podobný příběh, to byl ...

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Promiňte, že vám skáču do řeči, do druhého příběhu se dostaneme v Radiožurnálu už za malou chvíli. Máme dnešního hosta, a ten je vlastně i z místa, která byla velmi postižena a zasažena bleskovou povodní. Náš host, záchranář Stanislav Mackovík může pochopitelně odpovědět i na vaše otázky. A ten druhý příběh, ten otevřeme v Radiožurnálu už za pár minut.

/ Písnička /

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Dopolední Radiožurnál se dnes vůbec nemusí držet na zemi, protože zpovídáme záchranáře, který se na naše lidské problémy dívá také z ptáčích perspektivy, patří k **letecké záchranné službě**, ale nejenom k té, protože je to ředitel liberecké záchranné služby. Celkově pan Stanislav Mackovík. Pojdme se vrátit, pane řediteli, ke druhému případu, který jste měl na mysli ohledně velkých povodní na Liberecku. Odkud je?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak je to opět Bílý Kostel, protože ten náš vrtulník, v podstatě všech 16 lidí zachraňovalo v Bílém Kostele. Ten druhý příběh, to je maminka s malým dítětem, oni měli dům asi 10, 15 metrů od toho původního koryta řeky, ovšem ten dům stál uprostřed jezera v tu chvíli, kdy jsme tam nalétli. Zase to bylo vysazení jednoho záchranáře, já jsem vždycky ten, kdo vysazuje z toho vrtulníku, tak po dohodě s pilotem se dohodnou, kolik lidí vysadí, jestli vysadí jednoho nebo dva záchranáře, takže to naše rozhodnutí bylo takové, že jsme tam vysadili jednoho. Opět vikýřem se dostal do bytu. No a problém byl, že ta žena s tím děckem, že je bylo možné evakuovat pouze z balkónu, ovšem z balkónu, který byl pod střechou. Takže když ten vrtulník visel vedle toho domu, tak jsme tu střechu viděli, ovšem ve chvíli, kdy jdete do té závěrečné fáze a jdete tam s lanem, abyste je evakovali, tak vlastně se spoléháte jenom na to, co vidíte, vidíte kus ruky záchranáře. A když vám ukáže jako zdvižený prst, tak víte, že máte napínat lano, pak že můžete couvat a vlastně pak se vám teprve objeví nad tou vodou a musíte to udělat tak, aby vám nepropadli, aby prostě ty pohyby toho napínání lana, to všechno bylo pro ty lidi bezpečné, abyste neohrozili, nepoškrábali. Takže tam to bylo hodně složité, protože jsme se museli spolehnout jenom na tu signalizační rukama. Asi pro všechny, co jsme na tý palubě byli nebo pod tím vrtulníkem, kteří jsme prováděli tu záchranu, tak takový ten pocit úlevy byl, když jsme přenesli na tu silnici, kam se vlastně jako transportovali, odkud byli odváženi do evakuačního střediska, tak když dosedli na zem, tak to byl obrovský pocit úlevy.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Já myslím, že i pro ně to muselo být obrovské, obrovské vypětí. Jak reagovali, když byli pak pevnýma nohama na zemi?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

No, tak já si myslím, že určitá radost tam byla, ale jako upřímně řečeno, my nemáme čas moc koukat po emocích, protože nás čekal další zásah. A my jsme asi po 10ti minutách už, když jsme zahájili tu činnost, tak jsme byli všichni promočení, protože samozřejmě létalo se v dešti. Záchranáře, ty jsem v podstatě vysazoval buď na střechy nebo přímo do vody, takže měli jsme problémy jako s komunikací, takže já jsem měl sluchátka třeba, abysme mohli jet dál, protože všude tekla voda proudem, o po nás. Takže nekoukáme moc na ty emoce, jsme rádi, že se to povedlo a šli jsme dál létat.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

A zajímá vás ten příběh i dál? Může si vůbec něco takového záchranář dovolit, až tedy opadne to prvotní nasazení?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak víte, zajímá mě. Já jsem rád, že prostě bez nějakého většího poškození zdraví, že jsou živí, že se zase vrátí domů, protože ten dům, když jsme už lítali druhý den, i teď to je vidět, že ten dům tam stojí, takže já si myslím, že sice asi přišli o všechno, ale ten dům, pokud není staticky poškozený, takže zůstane a že se snad budou mít kam vrátit.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Doufejme. Jak velké riziko vlastně, pane řediteli, podstupují záchranáři, když jdou do takovéhle akce? A jaké riziko nesmí překročit?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak ta hranice překročit nepřekročit je velmi tenká. To riziko, my jsme létali, když tady vidím tu poznámku moji, tak my jsme létali vlastně intenzivně celých 6 hodin a celých těch 6 hodin jsme dělali jenom vlastně tu činnost, že jsme vysazovali sláněním nebo podvěsem a zase evakuaci podvěsem. Je to obrovský stres na jak na tu posádku nahoře, tak dole, protože když vysazujete záchranáře do jako rozbouřené řeky nebo do té české tsunami, která tady vlastně prošla a potom si uvědomujete co, nebo vidíte z toho vrtulníku, co se na ty záchranáře řítí a vy vlastně nemůžete udělat nic, vy musíte se spolehnout na to, že v podstatě zcela profesionálně zajistí ty evakuované, zacvakne do karabiny, dá pod vrtulník, signalizuje mi napínání a bez ohledu na to, co se děje okolo my je bezpečně dostaneme odtamtud, tak to riziko si uvědomujete. Ale zase ho musíte potlačit, protože ten záchranář dole je vystaven tomu působení fyzikálnímu, ta řeka ho může strhnout, může v té

řece plavat kláda, plavaly tam ledničky, plavaly tam ocelové konstrukce mostů, takže tam je tohleto riziko. Zase nahoře, když děláte zásah na dům, my jsme tam měli případ, kdy vpravo byla anténa, na nějakém stožáru pod náma byl, půl metru pod čumákem vrtulníku byl hromosvod, za námi strom, vlevo strom, takže si hlídáte to, co je okolo, to, co je za vámi a ještě musíte vlastně navádět toho pilota. Tam šlo někdy o desítky centimetrů tak, abysme opravdu ty lidi odtamtud dostali anebo eventuelně toho záchranáře k nim.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

V libereckém studiu Českého rozhlasu sedí dnes tedy ředitel liberecké záchranné služby, pane Stanislav Mackovík. Do Liberce za jeho zážitky se už za chvíli v Radiožurnálu znovu vrátíme. Budte s námi.

/ Písnička /

/ Reklama /

/ Zprávy /

/ Písnička /

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Všechno, co vás kdy zajímalo o liberecké záchranné službě, to nám dnes postupně napovídá ředitel této služby, záchranář pan Stanislav Mackovík. A máme tu šanci, že se opravdu díváme tak nějak shora. Jednu z hlavních rolí určitě hraje čas, pane řediteli, jak zásadně se liší ten časový interval, který je u klasické záchranky a který je potom u vrtulníku?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak nám obvykle vyhláška ministerstva zdravotnictví, byť je teda značně přestárlá, zatím nebyla nahrazena potřebným zákonem o záchranné službě, tak nám ukládá, že v podstatě máme poskytovat péči do 15 minut. Ovšem pak jsou takzvané podmínky hodny zvláštního zřetele, kde ta doba, kdy my zasahujeme u toho pacienta může být delší, což byly ty povodně třeba. Takže výhoda vrtulníku je samozřejmě v jeho rychlosti, ale tu rychlost musíte, tomu musí předcházet to, že vám velmi dobře nebo špičkově funguje operační středisko, to znamená ten dispečink, který tu tíšňovou výzvu přijímá, vyhodnocuje a rozhoduje se, jestli tam pošle jednu sanitku, 2 sanitky nebo vrtulník nebo si řekne o spolupráci jiných vrtulníků nebo jiných posádek. Takže alfa omega řízení záchranky je dobře fungující operační středisko. No a potom to se rozhodne, jestli pošle sanitka anebo vrtulník. A pokud už letí vrtulník, tak samozřejmě na ty větší vzdálenosti má obrovskou výhodu, letí pokud možno rovně, ne po silnici, nemusí zpomalovat u křižovatek a ten typ, který provozuje firma DSA Hradec Králové, se kterou máme dlouholetou spolupráci a vlastně i díky ní ta skupina speciálních činností, která teď vlastně zachraňovala, funguje od roku 1997, tak tento vrtulník má maximální rychlost okolo 280 km/h a cestovní režim je 230 km/h. Takže z toho se dá usoudit, že za jednu minutu uletíme nějakou vzdálenost, ale je to vzdálenost daleko větší, než kdybysme tam posílali sanitku. Navíc výhoda vrtulníku je, že je schopen zasahovat i v těch extrémních podmínkách. Nejsou to jen záplavy, my jsme před 3 nedělemi zachraňovali člověka, který utrpěl poranění při lesních pracích, takže jsme ho evakovali z Jizerských hor. Bylo to v terénu, kde vlastně nejbližší cesta byla asi kilometr, byla u něj horská služba, ale prostě, kdyby se odnášel po zemi, tak by to trvalo asi 2 hodiny, takže opět podvěs. Ten vrtulník má celou řadu výhod, jak už jsem zmiňoval na začátku, nevýhodou je, že prostě je to létající aparát, tak je tam limitujícím faktorem buď třeba noc anebo především meteorologické podmínky.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Kolik toho unese takový podvěs?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak na podvěs, také ho děláme my, tak je to většinou jeden záchranář a můžeme evakuovat 2 lidi. Zase záleží na spustě dalších faktorů, jaký je vítr, hmotnost toho vrtulníku, to znamená, jestli má plnou nádrž paliva nebo už prostě se něco vylétalo. Takže u těch záchranných prací, které jsme prováděli tady, tak jsme se domlouvali, jestli bereme jednoho záchranáře nebo jedno ..., a s ním jednoho zachraňovaného anebo pak tam byly situace, kdy jsme se dohodli, že prostě budeme brát 2 najednou, abysme to urychlili.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Mění se nějak situace, pane řediteli, když jde o výjezd, který vlastně, kdy jedete k dítěti?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak já si myslím, že každý, kdo jezdil na záchrance nebo jezdí anebo létal, tak ví, že na ty děti jsme všichni, ať lékaři, řidiči nebo sestry, záchranáře, takže jsou na ně citlivější, takže samozřejmě ten takový větší respekt, je to taková spíš psychická složka.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

V libereckém studiu Českého rozhlasu sedí dnes ředitel liberecké záchranné služby. Pokud se našeho hosta chcete na cokoli zeptat, pak rozhodně můžete. Máte prostor na Facebooku na stránce Host Radiožurnálu, ale především na stránce www.radiozurnal.cz/host. Ptejte se. Dobré dopoledne.

/ Písnička /

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Náš host v Radiožurnálu dnes promlouvá z libereckého studia Českého rozhlasu. Je to pan Stanislav Mackovík. Záchranář a ředitel liberecké záchranné služby. Pane řediteli, jak velkou oblast váš vrtulník pokrývá?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak primárně pokrýváme území celého Libereckého kraje a samozřejmě na vyžádání jsme schopni zasahovat v Ústeckém, Středočeském, Královéhradeckém kraji, to znamená v těch sousedních krajích. Zase oni v případě, že potřebujeme my pomoc třeba tím vrtulníkem, tak samozřejmě ochotně pomáhají i nám.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

A kolik takových vrtulníků záchranky je po naší zemi?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak v České republice je 10 středisek **letecké záchranné služby**, na území České republiky, takže v podstatě ji tak nějak plošně pokrýváme a podle statistik, hodnocení, i zahraničních hodnocení, tak dá se říct, že od roku 1987, kdy **letecká záchranná služba**, tehdy ještě v Československu byla systematicky budována, tak patříme minimálně k té evropské špičce, protože opravdu odvádíme, teď mluvím za všechny asi, si to tak dovolím, odvádíme skutečně práci na úrovni těch záchraneček, o kterých se hovořilo už dříve, nebo jako je Švýcarsko, Rakousko nebo i Spojené státy.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Co takový pilot vlastně dokáže, s jakou přesností můžete počítat?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak jednak dneska ty vrtulníky jsou vybaveny GPS systémem, to znamená globální navigační systém, takže pilot, když vlastně mu operační středisko zadává vzlet, tak už mu přijde přímo na palubu, mu přijdou souřadnice, vidíte to na přístroji, tam se mu zobrazuje mapa, takže to mu ulehčuje práci. A pokud jde o ty primární zásahy bez lana, když letíme třeba na autonehodu, no, tak dejme tomu je zadáno, že to je na té a té silnici, X-tý kilometr, tak to se dohledává vizuálně. Pokud je to v terénu, tak samozřejmě zase je tam nějaký popis, lidé mávají. Není někdy dobré, když mává celá obec u těch klasických zásahů, protože pak ten pilot nebo ta posádka neví, kdo je ten postižený. Takže se to řeší jako individuálně. A jak už jsem zmiňoval, my se tady bavíme samozřejmě hodně o **letecké záchranné službě**, ale to je jenom taková, jeden segment záchranné služby. Většina těch výjezdů a těch zásahů je realizována posádkami, které jsou na zemi a vlastně to je to, ten hlavní strom, který tu záchranku vlastně drží a který poskytuje tu přednemocniční a neodkladnou péči a vlastně bez téhle provázanosti a vysoké profesionality lékařů, záchranářů, řidičů by ten systém nefungoval. Já, když se vrátím k těm povodním, tak do současnosti máme napočítáno asi 5 ..., nebo ne asi, ale víme, že teda máme 5

mrtvých v souvislosti s povodní a já si dovolím tvrdit v současné době, že to je jednak velmi profesionální souhrou všech složek integrovaného systému, integrovaného záchranného systému, včetně teda armády, a pak teda tím, že teda ty složky jsou na nějaké opravdu velmi vysoké úrovni a jsou schopny i v tak kritické situaci fungovat normálně.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Ony zásahy v Libereckém kraji vychválil dnes i ministr vnitra, věřím, že i za naše posluchače vám to velké díky můžeme vyjádřit i my. Ale omlouvám se, teď vás zase na chvíli odlepím od země. Ono v době, kdy to bylo hodně potřeba, kdy začala ta blesková povodeň, tak odlepit se od země a vzlétnout s tím vrtulníkem prostě nešlo. Tak za jakého počasí vy můžete odstartovat, anebo kdy nemůžete?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak pro **leteckou záchranou službu** nebo pro vrtulník obecně, já jsem sportovní pilot, takže prostě pro to létání je počasí limitující faktor, to znamená dohlednost, výška mraků, bouřková činnost, to jsou ty základní asi. V zimě samozřejmě námraza, protože pokud se vám ten vrtulník celý obalí do ledu, tak ztěžkne a pak to neletí a můžete spadnout. Takže to jsou všechno parametry, které se musí hlídat. My jsme opravdu tady byli limitováni tou bouřkou ze začátku a to bylo snad poprvé v životě. Já jsem na záchranné službě od roku 1993, a to bylo poprvé v životě, kdy jsem viděl slzy v očích našich dispečerek, kdy prostě věděly, že my jsme připraveni k zásahu, ale prostě ta bouřka nás tak limituje, že prostě musíme čekat.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

A člověk cítí bezmoc, když ví, že by mohl pomáhat, ale nejde to?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Je to bezmoc, je to, v uvozovkách, naštvanost, protože my jsme vždycky tu skupinu speciálních činností, pokud zase se vrátím k tomu vrtulníku, cvičili ne na volné louce, aby se naučili prostě přistávat na fotbalová hřiště, ale aby prostě byli schopni zvládnout jak vodu, stromy, střechy, stožáry a prostě chtěli jsme to nějakým způsobem aplikovat do praxe a zatím jsme to aplikovali vždycky v těch jednotlivých zásazích, jo. A tady prostě najednou byla situace, kdy nás ti lidé potřebovali a ta první hodina pro mě a říkám, i pro ty dispečerky, i pro toho pilota, který v tu chvíli seděl na tom letišti, tak ta byla hodně stresující, protože my jsme opravdu nemohli, protože ty blesky se držely nad Libercem.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Stanislav Mackovík, ředitel liberecké záchranné služby, to je náš host.

/ Písnička /

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Dopolední Radiožurnál se dnes znovu a znovu vrací do Liberce, díky tomu se nám vracejí možná i před oči obrázky ničivých povodní z těch nedávných dní a na otázky posluchačů teď bude odpovídat ředitel liberecké záchranné služby pan Stanislav Mackovík. Tak pane řediteli, zdraví vás také pan Kolář a váží si vaší práce a zajímalo by ho, jak relaxujete od stresu?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak já relaxuji od stresu, můj koníček je létání, takže rád létám ...

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Zase ve vzduchu.

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Zase ve vzduchu, i když na to teď nebyl čas, protože tady je vyhlášen nějaký krizový stav, já jsem členem krizového štábu Libereckého kraje, takže vlastně se pohybuju jak v terénu, tak na záchranné službě, tak na krizovém štábu, takže teďko na nějaké relaxování vlastně ani není čas a je potřeba řešit ty problémy, které tady jsou.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Posлуchače Jaromíra patrně zaujal ten váš první příběh, který jste nám vyprávěl. "Jak jste technicky připevnili onu invalidní ženu a co se stalo s vozíkem?" se ptá.

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak samozřejmě s vozíkem ta paní neletěla, to bysme měli, asi bysme to okno museli vysekat ještě víc. Takže vlastně záchranáři ji dostali do okna, jeden se k ní připnul, protáhli ji tím rámem a takhle jsme ji dostali ven, protože samozřejmě tím, že byla imobilní, tak jiná cesta nebyla, muselo to jít tudy. Protože na střechu po žebříku a do vikýře to prostě nešlo.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Posлуchače Karla zajímá, co se stane konkrétně vrtulníku, když ho zasáhne blesk?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak tam těch možností je několik, většinou to má vliv na elektrické systémy, to znamená, vypadne veškerá elektrika, přístrojové vybavení, komunikační systémy, může to způsobit takovou banalitu, v uvozovkách banalitu, zadření ložisek na motoru, motor prostě vypne nebo vypnou oba a pokud jste v nějakém extrémním režimu, kdy visíte na místě, nemáte dopřednou rychlost a odejdou vám oba motory a jste v nějakých 8, 10 metrech, tak nějaké nouzové přistání nepřipadá v úvahu, ten vrtulník prostě spadne.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Posлуhač Matěj s rodinou se vás ptá, jestli zachraňujete někdy i zvířata a co teď konkrétně o víkendu?

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak já teda, my jsme zvířata ..., nebo měli jsme štěstí nebo tu smůlu, že nikdo zvíře v ruce nedržel, brali jsme vesměs lidi s batůžky. Víím od vojáku, že zachránili cirká asi 9 koček a jednoho psa, nebo tak nějak.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

"Jak často vám někdo poděkuje?" se ptá Martin.

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Tak najdou se i pacienti nebo lidé, kteří poděkují.

Hanka SHÁNĚLOVÁ, moderátorka

Tak já pro vás jeden takový mám. Tady nám kdosi píše: "Nemám dotaz, jenom slzy v očích při posлуování rozhovoru s panem Mackovíkem." A posílá obrovské díky za všechny a za všechno: "Jste úžasní!" A tady je snad 2, 4, 6, 8, 10 velkých vykřičníků. Děkujeme. Stanislav Mackovík, záchranář a ředitel liberecké záchranné služby, to byl náš host. Já už vás nebudu brát těm, kteří vás potřebují asi mnohem víc. Díky, že jste si na nás tu hodinu udělal, pane řediteli, a na slyšenou.

Stanislav MACKOVÍK, záchranář, ředitel liberecké záchranné služby

Není zač a na slyšenou.

Liberecký deník

Pro zraněného řidiče citroënu musel přiletět vrtulník

13.8.2010 Liberecký deník str. 4 Černá kronika

(vra) HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

Malá Skála – K vážné dopravní nehodě došlo ve středu krátce po půl třetí odpoledne na silnici v katastru obce Malá Skála. Sedmatřicetiletý cizinec s vozidlem Citroën Xantia nezvládl průjezd levotočivé zatáčky, vyjel do protisměru a čelně se střetl s protijedoucím kamionem Man s návěsem. „Při nehodě došlo ke zranění řidiče citroënu, kterého musela **letecká záchranná služba** transportovat vrtulníkem do liberecké nemocnice,“ konstatovala mluvčí jablonecké policie Ludmila Knopová. Při nárazu vznikla na vozidlech škoda v celkové výši sto sedmdesát tisíc korun.

„Nehoda dále zůstává v šetření Skupiny dopravních nehod,“ poznamenala Ludmila Knopová.

Region| Severní Čechy

Publikováno| Liberecký deník; Černá kronika; 04

Publikováno| Jablonecký deník; Černá kronika; 04 - 1

Publikováno| Českolipský deník; Černá kronika; 04 - 6

ID| 30477526-c619-42e5-ae4c-276c38f840d7

Mladá fronta DNES

Za parkování se v Jihlavě bude platit skoro všude

13.8.2010 Mladá fronta DNES str. 1 Vysočina

HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

Sen o parkovacím domu u jihlavské nemocnice zatím zůstane jen na papíře. Městu přitom zoufale chybí parkovací plochy. Jen malou útechou mohou být zhruba tři desítky nových parkovacích míst, které začnou fungovat od září.

JIHLAVA Místa, kde se v Jihlavě zadarmo parkuje, postupně mizí. Řadu přespolních řidičů tak trápí nerudovská otázka: Kam s ním? Alespoň malou náplastí by už v září mohla být nová provizorní plocha, kam se vejdou zhruba tři desítky aut. A zadarmo.

Vznikne u Globusu ve Fibichově ulici. „Na plochu se naveze zpevňující materiál, na této odstavné ploše budou moci auta parkovat zdarma,“ ujistil vedoucí odboru dopravy Ján Tinka. Úprava plochy podle něj vyjde na více než 50 tisíc korun.

Parkovací dům se odkládá

Nedostatek nezaplatněných parkovacích míst ale není zdaleka jen problémem centra krajského města. Odstavné plochy s 252 parkovacími místy praskají ve švech třeba i u jihlavské nemocnice. Tam kraj coby zřizovatel plánoval vystavět parkovací dům. Projekt se ale odkládá na neurčito. „Parkovací dům se v nejbližší době stavět nebude. Bohužel na to nejsou peníze,“ uvedla mluvčí nemocnice Veronika Novotná.

Zpoplatnění přilehlého parkoviště po vzoru nedávného kroku jihlavské zoo či třeba kroměřížské nemocnice ale jihlavský špitál neplánuje. „I když víme, že je co zlepšovat, o úpravách parkovacího režimu zatím neuvažujeme,“ ujistila Novotná. Počet parkovacích míst v okolí nemocnice by tak mohla rozšířit alespoň nákupní zóna, kterou za stanovištěm **letecké záchranné služby** směrem k přivaděči plánuje vystavět soukromý investor. „Vývoj směřuje k tomu, že parkování bude zpoplatněné víceméně všude. Záchytné parkování by ale mělo být zvýhodněné oproti parkování v centru,“ nastínil budoucí koncepci města v parkování hlavní architekt Tomáš Lakomý.

Přesto zatím pouze na papíře zůstává i parkovací dům na ploše parkoviště za obchodním domem na třídě Legionářů. Stát má do dvou let. „Město vypisuje koncesní řízení, je třeba vybrat strategického partnera a domluvit se s ním na podmínkách výstavby a provozu parkovacího domu,“ zmínil aktuální stav projektu Lakomý.

Lidem tak zatím slouží jediné patrové parkoviště ve městě v City Parku. Parkuje se tam zadarmo, ale až od deváté hodiny ranní, což nevytrhne trn z paty řidičům dojíždějícím do města za prací či na úřady. City Park může naopak pomoci šoferům, kteří míří do zoo, která je od něj v docházkové vzdálenosti. I v zoo totiž už „zatrhlí“ parkování zdarma.

Pokračování na str. B2

FAKTA Kde se ještě v Jihlavě dá parkovat zadarmo

- * Parkoviště na třídě Legionářů (naproti bývalé nemocnici i příčná stání ve zmíněné ulici – často zaplněná) *
- Parkoviště v Havlíčkově ulici
(vedle bývalé Billy – často plné) * Plácek s výmoly nad starým vchodem do zoo (vjezd z Brněnské ulice)
- * Parkoviště v ulici U městského
nádraží (často plné) * Asfaltová plocha na místě proluky
v Bezručově ulici * Parkoviště OC City Park (od 9.00) * Plochy u obchodních domů (mimo docházkovou
vzdálenost do centra města, avšak s dostupností MHD) * Parkoviště u nemocnice (většinou zaplněné)

Regionální mutace | Mladá fronta DNES - českomoravská vrchovina

Moravskoslezský deník

Zraněného cyklistu musel převést vrtulník

13.8.2010 Moravskoslezský deník str. 4 Krimi

(mach) HELICOPTER EMERGENCY MEDICAL SERVICE

Návší - Posádky záchranné služby zasahovaly ve středu večer u vážného úrazu cyklisty. K pádu muže z jízdního kola došlo v Návší u Jablunkova a událost byla operačnickým střediskem záchranných nahlášena před dvacátou hodinou. Na místo ihned vyjela nejbližší posádka rychlé zdravotnické pomoci, a to ze stanoviště v Jablunkově. K pacientovi byla vyslána také výjezdová skupina s lékařem z Třince.

Záchranáři zjistili, že sedmatřicetiletý muž utrpěl vážné zranění. Byl v bezvědomí, jevil známky poranění hlavy a mozku. Na jeho těle byly také zřejmé četné oděrky. „Posádka pacientovi, který byl v ohrožení života, zajistila žilní vstup, přiložila krční límec a podala kyslík, následně však bylo nutné zajistit postiženému dýchací cesty pomocí intubace a připojit jej k přístrojově řízenému dýchání,“ řekl mluvčí ÚSZS MSK Lukáš Humpl. Záchranáři muže ošetřili, podali potřebné léky a rovněž přivolali vrtulník **letecké záchranné služby** z Ostravy. Stroj přistál na hřišti v Jablunkově a jeho posádka převzala muže na palubu. Pacient byl šetrně transportován na urgentní příjem Fakultní nemocnice v Ostravě Porubě, kde byl v jednadvacet hodin předán do péče tamních lékařů.

Region | Severní Morava

Publikováno | Moravskoslezský deník; Krimi; 04

Publikováno | Opavský a hlavičský deník; Krimi; 04

Publikováno | Frýdecko-místecký a třinecký deník; Krimi; 04

Publikováno | Havířovský deník; Krimi; 04

Publikováno | Karvinský deník; Krimi; 04

Publikováno | Novojičínský deník; Krimi; 04

Publikováno | Bruntálský a krnovský deník; Krimi; 04

ID | aa4ed795-f755-491e-a07a-6b4bdcd9625
